

Arrest

nr. 240 258 van 31 augustus 2020
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. VAN LAER
Lange Van Ruusbroecstraat 76 - 78
2018 ANTWERPEN**

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste kamer,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 9 april 2020 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 12 februari 2020 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 juni 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 juli 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS .

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. VAN LAER, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoeker diende op 16 oktober 2018 een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 20 december 2018 werd verzoeker omwille van zijn gezondheidstoestand gemachtigd tot een tijdelijk verblijf voor de duur van één jaar.

Op 20 november 2019 diende verzoeker een aanvraag in tot verlenging van de voormelde machtiging. Deze verlenging werd met een beslissing van 12 februari 2020 geweigerd.

Daarop werd tevens een bevel om het grondgebied te verlaten afgegeven. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

De heer:

Naam + voornaam: L.E.H.

*geboortedatum: **

geboorteplaats: Ain Zohra

nationaliteit: Marokko

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

binnen 30 dagen na de kennisgeving.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten:

Krachtens artikel 13, §3, 2° van de wet van 15 december 1980, betrokkene voldoet niet meer aan de aan zijn verblijf gestelde voorwaarden: de aanvraag die op datum van 20/11/2019 bij onze diensten werd ingediend tot verlenging van de machtiging tot voorlopig verblijf voordien toegestaan in toepassing van artikel 9ter, werd geweigerd op 12/02/2020.

(…)”

Verzoeker diende ook een beroep in tegen de voormelde weigeringsbeslissing van 12 februari 2020. Ten gevolge daarvan vernietigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) deze beslissing bij arrest nr. 240 257 van 31 augustus 2020.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoeker voert onder meer aan dat krachtens artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet rekening moest worden gehouden met zijn medische toestand. Hij verwijst naar zijn beroep tegen de beslissing tot weigering van de verlenging van zijn verblijfsmachtiging op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, stelt dat deze beslissing onterecht werd genomen en betoogt dat er in geval van vernietiging van die beslissing geen grond meer bestaat voor de thans bestreden beslissing.

2.2. Blijkens de motieven van de bestreden beslissing heeft de verwerende partij het klaarblijkelijk zelf nuttig en nodig geacht om de bevoegdheid tot het afleveren van een bevel om het grondgebied te verlaten slechts uit te putten nadat werd beschikt op de door verzoeker ingediende aanvraag tot verlenging van zijn verblijfsmachtiging om medische redenen. Op die manier heeft zij zich geconformeerd aan artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet, dat oplegt dat bij het nemen van een beslissing tot verwijdering, de minister of zijn gemachtigde onder meer rekening houdt de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land. Door aldus te handelen erkent de verwerende partij dat de uitkomst van deze aanvraag bepalend kan zijn voor het al dan niet afleveren van het bevel om het grondgebied te verlaten.

2.3. Gelet op de vernietiging van de beslissing tot weigering van de verblijfsmachtiging door de Raad bij arrest nr. 240 257 van 31 augustus 2020, moet derhalve ook het daaropvolgende bevel om het grondgebied te verlaten worden vernietigd.

3. Korte debatten

De bestreden beslissing moet worden vernietigd. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 12 februari 2020 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig augustus tweeduizend twintig door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

A. WIJNANTS